

lige Indskrænkninger, paa den anden Side Ønskeligheden, ja næsten Nødvendigheden af at mildne disse Indskrænkninger for Tjenestemændene gennem Forsørgertillægsprincippet. Endvidere skal jeg sige, at alle disse Sammenligninger — om man nu vil sammenligne med 1914 eller med 1919 eller med 1922, som det ærede Medlem Hr. Rode vilde — har til syvende og sidst ikke megen stor Interesse, og det er noget, der i alt Fald ikke kan drøftes her med noget Udbytte, fordi man saa skulde ind paa Talrækker, der vilde gaa ind ad det ene Øre og ud ad det andet Øre paa ærede Medlemmer. Det er noget, man hellere maa drøfte i Udvalget, men mellem 1919 og 1927 lader sig ikke drage en adækvat Sammenligning, naar Spørgsmaalet er om at maale, hvorvidt Pristalsreguleringen af Lønningerne har bevirket, at Tjenestemændene har faaet hele Prisfaldet at føle, for der kommer et fremmed Element ind her, den ekstraordinære Nedskæring af Konjunkturtillæget, som ikke har noget med det her omtalte Forhold at gøre.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Holstein har Ordet for en kort Bemærkning.

Holstein: Den højtærede Finansminister vil mene, at det kun er en Formalitet, naar dette Lovforslag kalder sig en ny Lov og ophæver den gamle, men at det i Realiteten er Ændringer i den bestaaende Lov. Det er selvfølgelig altid en Smagssag, om man mener, at Ændringsforslag har en saa omfattende Karakter, at man vil sige, det er Ændringer i en bestaaende Lov, eller om man mener, at det i Virkeligheden er en ny Lov, men jeg kan i hvert Fald ikke se rettere, end at disse Ændringsforslag er saa betydningsfulde og indgribende, at det fra et konservativt Synspunkt vil være umuligt at gennemføre et Lovforslag af denne Karakter i Løbet af 2½ Maaned. Det er efter min Formening en Umulighed. Det er jo Begyndelsen til en stor finanspolitisk Likvidation af Venstresystemets Konkursbo, som vi nu staar overfor, et Bo, i hvilket de væsentligste og betydeligste Aktiver er Forøgelse af Skatter, Formindskelse af Formue og Stiftelse af Gæld, og et saadant Bo, som det har taget 25 Aar for Venstre at tilvejebringe, kan man ikke likvidere, fra Høns flyver op, til Høns flyver ned, paa 2½ Maaned, det skal der Tid til, og ogsaa paa et saa væsentligt Omraade, som Talen her er om.

Til det ærede Medlem Hr. A. M.

Hansen ønsker jeg blot at bemærke, at jeg har ikke villet rette nogen personlig Insinuation mod de radikale Politikere, der stod i Spidsen for Statsledelsen i Krigsaarene og i Efterkrigsaarene. Hvad jeg har villet pointere, er, at det var abnorme Forhold i disse Aar, og at disse abnorme Forhold medførte paa mange Maader en abnorm Lovgivning og en abnorm Administration, fordi det var improviseret Administration, fordi det var ganske ekstraordinære Forhold, man stod overfor. Dette ytrede sig ogsaa i, at der for Tjenestemandsklassen kom ind Synsmaader, som det vil være heldigt nu, under normale Forhold, at komme bort fra saa hurtigt som muligt.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Hagbart Berg: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til Lønningssudvalget.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingerne og udsætte Mødet til i Aften Kl. 7½.

Mødet udsat Kl. 4²⁰.

Mødet genoptoges Kl. 7³⁰.

Formanden: Med Skrivelse af Dags Dato oversender Landstingets Formand:

Forslag til Lov om Ændringer i Lov om Rettens Pleje af 11. April 1916,

hvilket Lovforslag er vedtaget af Landstinget, med Anmodning om, at Lovforslaget maa blive Folketinget forelagt. Dette sker herved. Eksemplarer er omdelt.